

ly dér. Og et af landene er i hvert fald Iran, et andet af landene er Irak.

Vil udenrigsministeren godt bekræfte, at det kan være én af årsagerne til, at amerikanerne nu siger, at vi må have de lande undersøgt også?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det generaleuropæiske råd, altså udenrigsministerrådet, har ikke drøftet holdningen til USA. Der er opstået den opfattelse i pressen, at det har været drøftet på et EU-udenrigsministermøde; det har det ikke, det har ikke været på dagsordenen. De udtalelser, der er faldet, er faldet af de enkelte udenrigsministre i forbindelse med interview med deres egen presse.

Der har altså ikke været et udenrigsministermøde, hvor vi kunne se, om de var i mindretal eller vi var i flertal eller omvendt. Så man kan ikke vide det, som hr. Holger K. Nielsen tager for givet: at vi er ude af trit med de fleste andre europæiske lande. Der har været nogle lande, der har udtrykt sig, men der er så mange andre, der ikke har udtrykt sig.

Vi har udtrykt os hele tiden på samme måde, som jeg har sagt her. Det betyder ikke, vi er skødehunde, men vi er loyale samarbejdspartnere, bemærk ordet samarbejdspartnere. Det betyder også ret til at være kritisk, men det betyder jo ikke, at man skal kaste sig over hinanden på grund af et ordvalg. Jeg har heller ikke kastet mig over Joschka Fischers ordvalg, det kunne jeg også have gjort, eller Hubert Védrines ordvalg, det kunne jeg også have gjort. Det er ikke denne regerings stil at rende rundt og give karakterer til andre.

Vi fremlægger, hvad der er vores egen politik, og den er selvfølgelig ikke ukritisk, hvis vi synes, der er grund til at kritisere Amerika. Men her er vi i en kamp mod verdensterrorismen, og derfor tog jeg altså også disse tekster med i dag fra Financial Times, som jeg ved hr. Holger K. Nielsen også betragter som en seriøs avis.

Det mener jeg bør mane til eftertanke, dette er ikke tiden til at splitte os ad, dette er tiden til at fastholde samlingen. Jeg synes ikke, det er særlig smart, at man skal søge efter uenighed, når vi er enige i hovedindsatsen, som hr. Peter Skaarup var inde på, og hovedindsatsen er imod terrorisme, som findes mange steder. Indonesien kan vi læse om, Filippinerne kan vi læse om, Malaysia har haft nogle vanskeligheder, og vi har også haft det i Europa, hvor vi så får advarsler i dag om, at der bliver bygget op i Europa for øjeblikket. Er det så tiden at begynde at rive hovederne

af hinanden, eller er det tiden at sige, at nu må vi være enige om det her, og vi må fastholde verdensalliancen? Det er jeg helt sikker på amerikanerne også vil.

Kl. 18.00

Jeg kan ikke bekræfte, om Iran eller Irak giver husly til nogle af de flygtede terrorister. Det er jo sådan, at ingen ved, hvor de er henne. Der er jo også nogle, der gætter på, at de er i nogle bjergområder oppe i Pakistan. Så jeg kan ikke bekræfte det.

Holger K. Nielsen (SF):

Det sidste bekræfter jo til fulde, at det er meningsløst at ville lave terrorbekæmpelse ved at udvide krigen i forhold til Irak og Iran og Nordkorea, som den amerikanske regering er i færd med at gøre, sådan som jeg vurderer det.

Det bliver sagt fra ministerens side, at vi ikke skal give karakterer til ordvalget: Jo, det skal vi præcis i det her tilfælde, fordi man med en sådan retorik, eller rettere sagt, den amerikanske præsident med sin retorik, kan blive fanget af den. Det vil sige, at jo mere den amerikanske præsident vikler sig ind i en retorik, der er rettet imod, at nu vil man føre krig imod de lande i ondskabens akse, som han kalder det, jo mere vil han føle sig forpligtet til det på et senere tidspunkt. Med andre ord: Man er inde i en spiral, der kører derudad, og hvor det er vanskeligt at komme ud af det igen. Derfor er det vigtigt, at man kritiserer det her ordvalg.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har sagt, da jeg blev spurgt, om jeg kunne støtte det udtryk, at det ville jeg ikke selv bruge. Men det er da klart, at der er store problemer med Iran, Irak og Nordkorea. Men der sagde jeg jo i mit første svar, at her har præsidenten jo også præcis sagt det, som jeg forudsagde, nemlig at han ønsker en fredelig løsning af problemerne. Men der er jo problemer med Iran, det kan vi se med »Karine A«-sagen, det kan vi se med deres missilsag, det kan vi se med deres støtte til f.eks. Hizbollah.

Der er problemer med Irak, der prøver – så vidt vi ved, så vidt vi formoder – at udvikle masseødelæggelsesvåben, som kan sprede meget terror i Mellemøsten.

Der er problemer med Nordkorea, som jo sendte et missil hen over Japan, og hvis største indtægt er at sælge så avancerede våben, som de kan, ud af Nordkorea. Og de sælges jo ikke til almindelige stater, men til alle mulige grupperin-